

خلاصه

مقدمه: اپی کندیلیت خارجی می تواند منجر به ایجاد درد و اختلال عملکرد بیمار در بسیاری از فعالیت های روزانه شود. تزریق یا فنوفورزیس استروئید از درمان های پیشنهادی در این رابطه می باشند. در این مطالعه قصد داریم به مقایسه تاثیر تزریق موضعی دگزامتازون تحت گایدسونوگرافی با فنوفورزیس دگزامتازون در درمان اپی کندیلیت خارجی بپردازیم.

روش کار: در این مطالعه کارآزمایی بالینی، بیماران مبتلا به اپی کندیلیت خارجی به طور تصادفی در دو گروه درمانی تزریق (n=18) و فنوفورزیس (n=18) قرار گرفتند. ۳ بیمار در گروه فنوفورزیس از ادامه مطالعه منصرف شدند. در گروه تزریق، یک نوبت تزریق دگزامتازون به همراه لیدوکائین در محل اتصال تاندون اکستانسور مشترک به کمک سونوگرافی انجام شد. گروه فنوفورزیس ۵ دقیقه درمان اولتراسوند با ژل دگزامتازون برای ۱۰ جلسه دریافت کردند. میزان درد بیماران بر اساس پرسشنامه PRTEE بطور کلی و عملکرد آن ها در انجام فعالیت های خاص و معمولی همچنین قدرت مشت کردن و یافته های سونوگرافی قبل، یک ماه و سه ماه بعد از درمان مشخص شد.

نتایج: تفاوت بارزی از نظر یافته های سونوگرافی و قدرت مشت کردندست در بازه های مورد ارزیابی بجز قدرت مشت کردن بهتر در گروه تزریق یک ماه بعد از درمان

($p=0/04$) وجود نداشت. گروه تزریق بطور بارزی سیر تغییرات بهبود درد بهتری نسبت به فنوفورزیس داشتند ($p=0/04$)، ولی تفاوت بارزی از نظر سیر تغییرات زیر توانایی عملکردی و امتیاز کلی PRTEE بین دو گروه وجود نداشت. گروه تزریق نسبت به فنوفورزیس بطور بارزی سطح درد و امتیاز کلی بهتری یک ماه بعد از درمان داشتند (به ترتیب، $p=0/003$ و $p=0/01$).

نتیجه گیری: تزریق دگزامتازون نسبت به فنوفورزیس بهبود بارزی در کاهش درد این بیماران داشت که نتایج در یک ماه بعد از درمان بارزتر بود. با این حال نتایج سه ماه بعد از درمان بین دو گروه نسبتاً مشابه بود.

کلمات کلیدی: اپی کندیلایت خارجی، تزریق کورتیکواستروئید، سونوگرافی،

فنوفورزیس